

ne, sker i overensstemmelse med almindeligt anerkendte asylretlige principper, herunder FN's Flygtningekonvention og forbudet mod udsendelse til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse (refoulementsforbudet). Det vil bl.a. indebære en screeningsprocedure, hvorved der sker identifikation af de personer i modtagelsescentrene, der måtte have behov for beskyttelse.

Som anført i min besvarelse af spørgsmål nr. S 7 fra samme spørger har UNHCR i sin dialog med EU blandt andet tilkendegivet følgende særlige interesser og betænkeligheder angående ideen om oprettelse af modtagelsescentre, som må inddrages, før UNHCR kan involvere sig aktivt:

- At screeningen af de personer, som får adgang til modtagelsescentrene, skal ske i overensstemmelse med internationalt godkendte kriterier for opnåelse af flygtningestatus og efter procedurer, som indeholder de nødvendige retssikkerhedsgarantier. Dette må sikres ved, at der i de hold, som vil skulle arbejde i centrene, indgår repræsentanter for både UNHCR og for den tyrkiske regering.
- Problemer i relation til de eksisterende tyrkiske asylprocedurer skal snarest løses.
- Centrene skal fungere som modtagelsescentre, ikke detentionscentre. Indskrænkninger i bevægelsesfriheden bør begrænses mest muligt. Personer, der måtte have behov for beskyttelse, skal sikres mod tvangsmæssig tilbagesendelse (refoulement).
- Tyrkiet bør indestå for, at personer, som har behov for genbosætning, får mulighed herfor. Det har været og er fortsat Danmarks holdning, at et eventuelt samarbejde af den nævnte karakter mellem EU og de tyrkiske myndigheder forudsætter, at de pågældende centre lever op til de standarder, der sættes af UNHCR.

Hvad angår UNHCR's vurdering af den tyrkiske holdning hertil henvises til min besvarelse af spørgsmål nr. S 363.

(penetrering) af Solidaritetshuset i København?»

Svar (29/5 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som anført i Justitsministeriets besvarelse af 15. maj 1998 af spørgsmål nr. S 217 fra samme spørger er der i retningslinierne vedrørende efterforskning på det politiske område bl.a. fastsat følgende bestemmelse om penetrering:

«. . . Penetrering må kun foretages efter forudgående godkendelse fra centralafdelingen, som i disse tilfælde altid vil forelægge spørgsmålet for den politisk ansvarlige minister.»

Det bekræftes således i den ovennævnte besvarelse, at den omhandlede form for efterforskning forudsætter justitsministerens forudgående godkendelse. Kravet om forudgående godkendelse omfatter imidlertid ikke den planlægning og forberedelse, der finder sted i forbindelse med denne form for efterforskning.

De forberedelsesskridt i forbindelse med en konkret efterforskning, som blev omtalt i en TV-udsendelse den 17. maj 1998, har i overensstemmelse hermed ikke været forelagt justitsministeren.

Ad spm. nr. S 3

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Bodil Thrane stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98 (2. samling), forhandlingerne side 573, lød således:

Til justitsministeren (26/3 98) af:

Bodil Thrane (V):

»Hvad kan ministeren oplyse om politidækningen i Dronninglund Kommune i relation til dækningen i Skagen Kommune, og kan ministeren oplyse, om der i fremtiden er planer om forbedringer af politidækningen?«

Spm. nr. S 451

Til justitsministeren (19/5 98) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren oplyse, om ministeren personligt har godkendt PET's forsøg på infiltration